

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715213039
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715213039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci žalobkyne: J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., U. XXXX/XX, zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Nám. sv. Egídia 93, proti žalovanému: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., J. XXXX/X, zast. JUDr. Peter Behúň, advokát so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 52 461 092, o zaplatenie 29.316,37 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 15C/119/2015-68 zo dňa 03.10.2018 takto

rozhodol:

Mení rozsudok v časti o zaplatenie 29.316,37 eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 29.316,37 eur od 06.05.2016 do zaplatenia tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 29.316,37 eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 29.316,37 eur od 06.05.2016 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti rozsudok potvrdzuje.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne. Rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 29.316,37 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný ako dlžník uzatvoril dňa 16.12.2010 zmluvu o úvere so Slovenskou sporiteľňou, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 28.000 eur. Záväzok zo zmluvy o úvere bol zabezpečený záložným právom na byt vo vlastníctve žalobkyne. Dňa 21.09.2015 bolo žalobkyni doručené upozornenie pred začatím výkonu dražby, v ktorom banka oznámila, že výška splatného dlhu žalovaného bola 1.402,79 eur s tým, že pokiaľ žalovaný svoj dlh neuhradí, banka si svoju pohľadávku uspokojí z výťažku dražby nehnuteľnosti žalobkyne. Dňa 30.09.2015 žalobkyňa zaplatila dlžnú sumu vo výške 1.202,79 eur, čím odvrátila výkon dražby. Peniaze na zaplatenie dlžnej sumy nadobudla darom od svojej dcéry P. K.. V úmysle odvrátiť hroziacu ujmu uzatvorila žalobkyňa 12.10.2015 zmluvu o prevode vlastníctva bytu so svojou dcérou P. K., ktorej predala 2/3 z tohto bytu, aby získala finančné prostriedky na splatenie úveru žalovaného. Po vydaní súhlasu Slovenskej sporiteľne s predčasným splatením úveru, uhradila žalobkyňa pohľadávku Slovenskej sporiteľne voči žalovanému celkovo vo výške 28.113,58 eur. Súd uviedol, že žalobkyňa nebola účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, ktoré je predmetom tohto súdneho konania, a teda jej nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Žalobkyňa neplnila za žalovaného to, čo mal plniť on sám. Za žalovaného plnila dcéra žalobkyne P. K., P. K. je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, ona sa teda mohla voči žalovanému domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Preto súd žalobu zamietol. Poukázal na to, že sumu 1.202,79 eur neuhradila žalobkyňa, ale jej dcéra P. K.. Súd sa

nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že túto sumu nadobudla na základe spotrebného úveru, keďže z potvrdenia vystaveného bankou vyplýva, že táto suma bola vložená na účet Slovenskej sporiteľne priamo dcérou žalobkyne P. K.. Pokiaľ ide o sumu 28.113,58 eur, podľa článku 6 bodu 2 písm. a) zmluvy o prevode vlastníctva bytu, túto sumu vyplatila Slovenskej sporiteľne priamo dcéra žalobkyne a nie samotná žalobkyňa. Súd mal tak za preukázané, že žalobkyňa nezaplatila dlh za žalovaného. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil alebo aby sám vo veci rozhodol a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Poukázala na to, že medzi stranami nebolo skutkovo sporné to, že žalovaný uzavrel zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 28.000 eur. Medzi stranami bol právny spor o tom, na čo boli použité prostriedky z úveru a otázka, kto z právneho hľadiska uhradil dlh za žalovaného, či žalovaná alebo jej dcéra. Poukázala na to, že v konaní žalovaný argumentoval tým, že peniaze z úveru 28.000 eur žalovaný použil aj na potreby dcéry žalovanej. Až v záverečnom návrhu namietal nedostatok aktívnej legitímácie. Nedostatok aktívnej legitímácie súd prvej inštancie považoval za jediný dôvod svojho rozhodnutia. Poukázal na to, že v prípade zaplata sumy 28.113,58 eur za žalovaného tieto prostriedky v jeden deň 3x zmenili majiteľa. Z vlastníctva banky W. sa dostali do vlastníctva dcéry žalobkyne, z jej vlastníctva do vlastníctva žalobkyne a následne do vlastníctva Slovenskej sporiteľne. Nič na tom nemení skutočnosť, že prevod sa uskutočnil priamo medzi peňažnými ústavami a že peniaze nešli aj cez účty dcéry P. a žalobkyne. Je to len technická záležitosť určenie platobného miesta. Takáto prax je pri hypotékach bežná. Súd teda mal v tomto prípade dospieť k záveru, že žalobkyňa uhradila za žalovaného sumu 28.113,58 eur. Čo sa týka zaplata sumy 1.202,79 eur, žalobkyňa opakovane poukázala na to, že tieto peniaze jej zabezpečila dcéra a priamo ich vložila na účet v Slovenskej sporiteľni na vyrovanie záväzku žalovaného.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol žalovaný rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. V danom prípade zo súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaný uzavrel zmluvu o úvere so Slovenskou sporiteľnou, na základe ktorého mu bol poskytnutý úver vo výške 28.000 eur. Žalobkyňa vystupovala ako záložca, na zabezpečenie pohľadávky banky bol založený jej byt. Je bez právneho významu ako s týmto úverom žalovaný naložil a či z neho nejakú časť poskytol P. K. (dcére navrhovateľky a v tom čase partnerky žalovaného). Podstatou sporu v danom prípade je, či suma 1.202,79 eur a následne 28.113,58 eur bola zaplatená za dlh žalovaného a či túto sumu zaplatila žalobkyňa. Podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaných dôkazov a zo súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa tieto sumy zaplatila za žalovaného. Čo sa týka sumy 1.202,79 eur, zo žaloby vyplýva žalobné tvrdenie, že táto suma bola nadobudnutá žalobkyňou darom od svojej dcéry P. K. a P. K. tieto peniaze priamo vložila na účet banky. Žalovaný tieto tvrdenia nepoprel. Súd prvej inštancie teda mal z tohto tvrdenia vychádzať ako z nesporného. Aj keď P. K. vložila na účet v Slovenskej sporiteľni sumu 1.202,79 eur, nie je to dôkazom toho, že ona túto sumu zaplatila za žalovaného. Nie je dôležité kto peniaze vkladá, ale koho finančné prostriedky to sú. V danom prípade nebolo popreté, ani zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že to neboli finančné prostriedky žalobkyne. Z výsluchu P. K. taktiež vyplýva, že tieto peniaze nadobudla žalobkyňa úverom. Súd teda mal vychádzať z vykonaných dôkazov, a teda z toho, že túto sumu 1.202,79 eur žalobkyňa zaplatila za žalovaného.

5. Žalobkyňa taktiež zaplatila za žalovaného sumu 28.113,58 eur. Žalobkyňa ako vlastníčka predmetného bytu kúpnu zmluvou predala 2/3 z tohto bytu svojej dcére P. K. za kúpnu cenu 30.000 eur. Táto kúpna cena sa teda mala stať vlastníctvom žalobkyne. Na základe dohody kupujúca časť kúpnej ceny vo výške 28.113,58 eur nezaplatila v hotovosti žalobkyňi ako predávajúcej, ale touto sumou zaplatila dlh žalovaného v Slovenskej sporiteľni. Možno prisvedčiť žalobkyňi, že to nie je nezvyčajná prax bánk a takéto konanie je odôvodnené. To, že táto časť dlhu žalovaného bola vyplatená z kúpnej ceny, ktorú mala zaplatiť P. K. žalobkyňi, nesvedčí o tom, že v skutočnosti túto časť zaplatila P. K.. Tieto finančné prostriedky boli vlastníctvom žalobkyne ako kúpna cena za jej byt.

6. Tým, že žalobkyňa plnila za žalovaného to, čo mal plniť on sám, teda sumu 29.316,37 eur, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré musí žalovaný vydať žalobkyňi, na úkor ktorej sa bezdôvodne obohatil (§ 454 OZ). Splatnosť pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniká až na základe výzvy (§ 563 OZ), pričom za výzvy v danom prípade možno považovať žalobu

doručenú žalovanému na vyjadrenie. V danom prípade bola žaloba doručená 04.05.2016, teda splatnosť pohľadávky bola 05.05.2016 a od 06.05.2016 bol žalovaný v omeškaní a je povinný platiť aj úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok v časti o zaplatenie 29.316,37 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 14.02.2018 do zaplatenia zmenil postupom podľa § 388 CSP a žalobe v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti bol rozsudok ako vecne správny potvrdený postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. O trovách prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola žalobkyňa úspešná len v nepatrnej časti príslušenstva, žalovaný bol neúspešný, žalovaný je teda povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).